

Палкий привіт делегатам 17 комсомольської конференції!

ПРОВЕДЕННЯ В ЖИТТЯ НАМІЧЕНИХ ЗАХОДІВ ПО ПЕРЕБУДОВІ ПАРТІЙНОГО КЕРІВНИЦТВА НАРОДНИМ ГОСПОДАРСТВОМ, ПО УДОСКОНАЛЕННЮ ПАРТІЙНО-ДЕРЖАВНОГО І ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ В КРАЇНІ ПОМНОЖИТИ СИЛИ НАШОЇ ПАРТІЇ. НАШОГО НАРОДУ В БОРОТБІ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ВЕЛИЧОЇ ПРОГРАМИ ПОБУДОВИ КОМУНІСТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА.

(З доповіді М. С. Хрущова на Пленумі ЦК КПРС 19 листопада 1962 року).

Сказала ПАРТІЯ

Партія дала нам нову Програму. Величчю якої здивувала світ. І по цій Програмі нашими ділами Ми вперед заглянули аж на 20 літ. На ланах, заводах, на будовах, шахтах Старанно працює трудівник-народ, І, натхненні з'їздом, несеми ми вахту, Партія веде нас до нових висот.

Г. КУПРИЙ,
студентка українського відділу.

Комсомолец. Ти пробивався через ворожі фронти, через дрімучі ліси і гори, ти ішов пішки, ти їхав на закурених товарних поїздах, ти спав на підлозі вокзалів, щоб знову продовжити свій шлях, бо ти поспішав у Москву на свій комсомольський з'їзд — сказати своє слово: «Партіє наша! Я комсомолец. Я слухаю твій наказ!».

Комсомол! Це твій подих свободи гнав інтервентів чотирнадцяти країн.

Тричі йшли англійські, американські і французькі імперіалісти в кованих чоботях на Радянську Росію. І комсомольці свято виконували наказ партії і народу.

Відгрімали бої. Постало інше важке завдання перед комсомолом: працювати і навчатися, боро-

тися проти всього старого, віджитого.

Країна піднімалась із руїн. Комсомолец ставав біля верстата, сідав на трактора, спускався в шахту добувати чорне золото, ставав геологом.

Комсомольці — ударники, комсомольці — раціоналізатори.

Дніпрогес. Котловани. Весняні води підмивають відкоси греблі і

стікають вниз потоками багнюки. Та комсомольці працюють всю добу.

«Кінчай роботу!» і чується відповідь: «Я — комсомолец!» Робота продовжується.

1932 рік. Зима. Берег річки Амура. Гуляють холодні вітри. Сюди прийшов комсомолец із лопатою і кайлом. Він будує місто, заводи, фабрики, теплоелектростанцію. Недоїдання, холод, землянки — ніщо не спинило комсомольця. Не стало села Пермського. Тут, серед

тайги, виросло юне місто Комсомольськ-на-Амурі.

Праця, книга, боротьба проти ворожих елементів — всюди комсомол.

1941 рік. Війна. Ворог скаженів. Комсомол встав на захист своєї Батьківщини.

Юрій Смирнов, Олександр Матросов, Ліза Чайкіна, молодогвардійці Краснодону — Олег Кошовий, Уля Громова, Іван Земнухов — любили Вітчизну. Вони віддали своє життя в ім'я майбутнього.

Ворога переможено. Чорна свастика фашизму розтоплена.

Знову праця, навчання, будови.

Комсомолец будує шахти, заводи, закладає нові міста в тайзі, пустині Середньої Азії перетворює в зелені оазиси.

Партія сказала: «Народу треба хліба. Багато хліба». І комсомол їде на цілину. Комсомольці п'ють воду із банок з-під томату, сплять у брезентових палатках. Комсомольця ніщо не спинало: ні холодні вітри Цілинного краю, ні гаряче сонце літнього дня. Бо він казав: «Я — комсомолец. Я молодий, здоровий. Все моє життя — це дорога. А дім — палатка і степ».

Комсомол — це дерзання, комсомол — це праця, комсомол — це рух, комсомол — це вічне горіння юних сердець!

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єдніться!

Рік видання 7-й

№ 33
(201)

23

ЛИСТОПАДА
1962 року
П'ЯТНИЦЯ

Ціна 1 коп.

ЗА КОДЕКСОМ БУДІВНИКА КОМУНІЗМУ

Сьогодні о 13 год. розпочала роботу 17 комсомольська конференція інституту. У своїй доповіді секретар комітету комсомолу Г. Максименко відзначив, що конференція проводить свою роботу в той час, коли відбувається знаменна подія в нашому житті — Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Розповідаючи про роботу комсомольської організації інституту, доповідач конкретно аналізує всі її ділянки. Навчальна, ідейно-виховна, культурно-масова, громадсько-корисна, шефська, спортивна, організаційна — у всій своїй діяльності комсомольська організація керувалася історичними рішеннями XXII з'їзду КПРС, новою Програмою Комуністичної партії Радянського Союзу, настановами XIV з'їзду ВЛКСМ. Комсомольці не тільки вивчають матеріали XXII з'їзду КПРС, але й прагнуть у повсякденному житті бути прикладом для молоді, жити так, як вимагають норми морального кодексу будівника комунізму.

110 комсомольців закінчили минулий навчальний рік на «відмінно», 566 — на «добре» і «відмінно». Найкраща успішність на педагогічному факультеті. Регулярно відбуваються політзаняття в групах, понад 400 студентів охоплено науковою роботою. Особливо слід відзначити, вказує доповідач, що значно підвищився рівень вивчення основ марксизму-ленізму, про що свідчать екзамени весняно-літньої сесії. Успішно розпочав свою роботу фа-

Краща комсомольська група — 5 курс відділу дефектології (комсорг М. Бурляй).
Фото В. Тимошенка.

культет громадських професій, особливо школа молодого лектора (керівник А. Степанова).

Сумлінно працюють комсомольці в гуртках художньої самодіяльності. Про це свідчать успішні виступи інститутських колективів на районному огляді самодіяльних колективів.

Зустрічі із видатними людьми країни, екскурсії в театри і музеї, кіно — все це було спрямоване на підвищення ідейного рівня комсомольців, на прищеплення їм хороших естетичних смаків.

На збиранні врожаю кукурудзи у Кіровоградській області, на роботі в радгоспах Бориспільського та Броварського районів Київської області молодь інституту показала зразки самовідданої праці, надала велику допомогу працівникам сільськогосподарства. 50 комсомольців під керівництвом В. Бондаря успішно працювали на будівництві в Цілинному краю.

Немалі досягнення комсомольської організації і в шефській, спортивно-масовій, оборонній роботі.

Проте, як зазначив т. Максименко, багато ще не зроблено. Той факт, що 37 студентів мали на кінець минулого навчального року незадовільні оцінки, свідчить про недостатню індивідуальну роботу з кожним комсомольцем зокрема. Вимагає поліпшення робота школи піонервожатих, масовиків-вітників. Результатом недостатньої уваги до роботи в групах є те, що в комсомольському середовищі трапляються випадки аморальної поведінки (справи Л. Мінняйлової, М. Чорноволова, Н. Литвиненко).

Навколо комітету комсомолу згуртувався немалий комсомольський актив. Найкраще працювало бюро педагогічного факультету (комсорг т. Панченко), значно покращала робота комсомольців мовно-літературного факультету (комсорг т. Кугук). Проте в складі комітету комсомолу інституту були і такі (Куриленко, Сопільняк), що не справилися з дорученими їм ділянками роботи.

Успішно вчитися, брати активну участь у громадському житті інституту, сумлінно виконувати свої комсомольські обов'язки, щоб стати в недалекому майбутньому висококваліфікованим спеціалістом радянської школи — такі завдання ставить

перед комсомолом Комуністична партія.

Натхненні рішеннями XXII з'їзду КПРС, комсомольці і молодь інституту обіцяють зробити все для того, щоб бути в перших рядах будівників комуністичного суспільства.

Після виступу т. Максименка розпочалося жваве обговорення звітної доповіді.

Першим виступає член комітету комсомолу В. Бондар. Він зупинився на питанні прийому в інститут. Комсомольський штаб провів у цьому напрямі велику роботу, але, виявляється, недоліків тут багато. Досить згадати хоч би В. Лопатнюва. Чому б його не відчислити ще з I курсу, адже ж дисципліну порушував, і аморальні вчинки допускав. Так ні ж. Чекали, поки поїде на цілину, там увійде в довір'я, напозичається грошей і ганебно втече. Де він зараз — так ніхто й не знає. Групи повинні з першого дня навчання в інституті вивчати своїх студентів, виховувати їх у колективі. А що на це скаже група II курсу математичного відділу, де навчається М. Чорноволов? Він навіть сам уже зрозумів ганебність свого вчинку, а його товариші разом з комсоргом В. Цирюк ще й тепер намагаються вигородити негідну поведінку, виправдати нечесність, аморальність.

Все залежить від того, вказує т. Бондар, як поставлена в групах ідейно-виховна робота, чи доходить вона до кожного комсомольця, чи є в колективі громадська думка, чи в пошані там критика і самокритика.

— Я думаю, — сказала комсомолка О. Томіленко, — що пора оголосити в нашому інституті війну «трійкам», адже наявність їх у великій кількості свідчить про неглибокі знання, про брак у роботі. Якими ж ми будемо вчителями, коли закінчимо інститут з посередніми знаннями? Там, де сильний комсомольський актив, де ідейно-виховна робота ведеться систематично, «трійка» — рідкісний гість. Цього, наприклад, добилися п'ятикурсники російського відділу на минулій екзаменаційній сесії. Цього можуть домогтися всі групи інституту. Треба тільки як слід взятися за цю велику, відповідальну справу — справу поліпшення якості навчання.

Конференція продовжує свою роботу.

Ми колись були будучим, нам в комунізмі жити

ВЕЛИКА МРІЯ

Комсомол виховує молодь в дусі суворого додержання принципів і норм комуністичної моралі. Своім впливом у школі і в піонерській організації комсомол покликає брати активну участь у формуванні життєрадісного, працьовитого, фізично і морально здорового покоління.

(Із Програми КПРС).

Ольга Томільченко — кращий групорг мовно-літературного факультету.

Галина Казнова прийшла в радгосп разом з нами і першого ж дня запропонувала підготувати концерт для робітників. Спочатку на її задум всі подивилися скептично: інструментів нема, клуб маленький, настрої несподобалися, а потім загорілися... Будь-що дати концерт — таке було прийнято рішення. Виявилось, що серед нас немало є дівчат, які можуть гарно співати, танцювати, розповідати вірші. Галина скоро виявила солістів, серед яких особливо відзначилися Каталало, Дзюба, Животівська. Підготовка почалася одразу — ми готувалися в полі, дома, де тільки була вільна хвилинка. На репетиціях вчилися і вчили один одного. Потім усі групи об'єднали свої зусилля, склали спільну програму. Немало було біганини в останній день пе-

ред концертом. І ось ми на сцені, на нас дивляться десятки пар очей робітників, керівники радгоспу. Особливо хвилюється наша Галина.

Проте концерт пройшов вдало, всі залишилися задоволеними.

...А незадовго перед від'їздом ми прочитали в газеті «За педагогічні кадри» заяву студентки Вихівської, яка виявила бажання і в цьому році поїхати на цілину. Ми всією групою вирішили підтримати її почин. Так народилася в нашій групі велика мрія — поїхати на цілину. І Галина Казнова однією з перших виявила таке бажання. Нетерпляче чекаємо закінчення навчального року, щоб поїхати в Цілинний край на будівництво.

Г. ХИЖНЯК.

☆ 30 заяв комсомольців надійшло в комітет ЛКСМУ інституту. В них молодь усіх факультетів просить направити влітку 1963 року працювати в Цілинному краю на будівництві. Серед них — Галина Вихівська, Олександр Каменчук і ін., які хочуть вдріг поїхати на комсомольську планету.

☆ 110 комсомольців інституту закінчили минулий навчальний рік на «відмінно», 28 випускників одержали дипломи з відзнакою.

КОМСОМОЛЬСЬКА ХРОНІКА

☆ 50 студентів, які працювали в цьому році на будівництві в Цілинному краю, збудували 8 житлових будинків, 1 господарський сарай, виготовили 25 000 шт. цегли.

☆ В охороні громадського порядку Радянського району беруть участь 320 членів добровільної народної дружини нашого інституту.

☆ Протягом року комсомольцями-учасниками художньої самодіяльності дано понад 60 концертів у колгоспах області, на підприємствах міста.

☆ 300 комсомольців під час літніх канікул працювали в піонерських таборах, в дитячих садках, на дитячих майданчиках.

ОСТАННІЙ ВИЇЗД

Останній виїзд в цьому році на будівництво спортивно-оздоровчого студентського табору зробили студенти педагогічного факультету. Роботи було багато: посадити навколо табору зелену огорожу, викопати траншеї та інше. Робота йшла чудово, настрої були піднесені. Проте скоро на небі з'явилися хмари — довелося поспішати, щоб вчасно зробити посадку. На чолі з Михайлом Павловичем Черкуном ми працювали, не шкодуючи сил. А ввечері всі зібралися біля вогнища, співали, читали вірші, слухали

розповідь нашого керівника про партизанський рух, про мужність нашого народу.

Немов у нагороду за добру працю, ранком було тепло, ясно. Як чудово в осінньому лісі! Ще одне напруження сил, ще один порив — і роботу, яку було заплановано виконати до понеділка, ми закінчили в неділю. Приємно відчувати себе трохи втомленим, знаючи, що ти приніс своєю працею скромний внесок в нашу загальну справу.

В. СЕВЕРОВ,
студент III курсу педагогічного факультету.

ЧЕРВОНІ ПОВ'ЯЗКИ

Після занять командир факультетської дружини Михайло Макієнко оголосив: — Товариші, сьогодні ми чергуємо на вулицях міста.

...Три подружки сприйняли це повідомлення кожна по-своєму: Надя — радісно, Катя — не зовсім радісно, а Люда — зовсім не радісно.

— Мені страшно, подруженьки, — чистосердечно призналася Люда. — Місто нам незнайоме. Знаєте...

Надя заспокоювала подруг, запевняла, що все буде гаразд, розповідала, як вона, ще до вступу в інститут, чергувала з друзями-комсомольцями на вулицях свого рідного міста.

...Увечері вийшли дівчата з штабу дружини. З червоними пов'язками вийшли.

— З нас будуть насміхатися, — промовила невесело Катя. — На нас хулігани нападуть, — підкинула Люда.

Це розгнівило Надю.

— Ідіть сміливо! Чому носі пов'язали і червоністе, як на заручинах?!

Катя і Люда непомітно зиркають на зустрічних людей. На диво, деякі з них, особливо літні, з повагою дивляться на них. А хлопці і компліментами сиплють. Тут вже увагу привертають не червоні пов'язки, а симпатичні лича дівчат-дружинниць.

Весело стало дівчатам. Вільно закрокували вони людною вулицею, повністю увійшовши в роль господарів порядку.

Подяка робітників

Наказом по радгоспу «Зоря» Броварського району, Київської області винесено подяку 50 студентам другого курсу мовно-літературного факультету, які під керівництвом

викладачів В. Рінберг, А. Степанової, П. Хропка, Д. Шутенка за 7 днів роботи допомогли робітникам радгоспу зібрати овочів і картоплі на площі 9,5 га.

ГУМОРЕСКА

завмер. Дехто з «хоробрих» підійшов ближче до під'їзду і став прислухатися, обережно визираючи із-за рогу.

Там, у дворі, в різкі і грубі голоси вплелися неспокійні і дзвінкі голоси дівчат. А через декілька хвилин у дворі все затихло.

З темного під'їзду вийшли дівчата несподівано. Гордою ходою прокрокували вони мимс принищенного гурту і мовчки віддалилися. Тільки червоні пов'язки запалум'янили виразно, яскраво, різнувши очі роззявам.

А. ГУСАК.

Роздуми біля виставки

Ще в дитинстві я любив спостерігати за високим польотом орла. І мені здавалося, що людина не може піднятися на таку висоту, що в неї не знайдеться такої сили. Я вірив. І я зрозумів, що є така сила — це романтика, це любов до природи, прагнення пізнати невідоме, відчувати красу прекрасного.

Я стою біля виставки «Романтика високогірного туризму», влаштованої на літературному факультеті, і заздрую тим романтикам, що піднялися вище орла. Кавказ. Яке це щастя побачити перед собою одягнений гудибим туманом гігант — сивий, грізний і величний двоглавий Ельбрус, який виблискуює на сонці своєю неповторною красою, де вічно гуляють вітри, зимою і влітку.

Ось Теберда. Гори тут безмірно красиві. Вони вкриті густими лісами і уквітчані полянами, а поруч льодовики і вічні сніги.

Водопад Шумка. Я чую його нескінченне шептання з камінням. А поруч водопаду можна побачити російську берізку-кра-

суню і чарівні квіти родендрона, які називають альпійськими трояндами.

Мене кличуть гори, водопади, льодовики, гірські озера і галівини.

Шляхи... шляхи...

Я думкою переносуюсь в голубі гори Карпат. Ніколи не забудуться дні, коли ти стоїш на вершині Єлизніюків, зірвеш квітку едельвейс — квітку щастя і кохання. Вона, як зіронька у вечірньому небі, приваблює до себе, ніжно лоскотує руку гладенькі, мов оксамит, ворсинки. Понюхаєш, і чи то так здається, чи то подме вітер — враз відчуєш, як пахне едельвейс всіма пахощами полонин...

Літератори, фізики, історики. А чи ми пройшли шляхами великої долі — шляхами Тараса Шевченка? Не забудуться дні, коли ти нап'єшся води з того колодязя, де пив Тарас, посидиш біля млина, де колись малював малий Тарас, походиш ярами, де пас вівці кріпак Тарас, помрієш над ставами і послушаєш вечірне щебетання соловейка, відвідаєш будинок лікаря

ви мене взяли до себе в учениці. Ви працюєте в дитячій студії?

— Працюю.
— Мені так подобається, коли ви граєте на домрі. Візьмете мене? Добре.

Що ж... важко було відмовити на таке прохання. Так у Лариси з'явився шостий учень.

Студентка лише другий рік працює в дитячій студії. Дуже довго вона буде згадувати той день, коли до неї прийшов перший учень — шестирічна дівчинка з чорними локонами і голубим бантиком — Жєня Гуз. А тепер Жєня вже ходить у перший клас, може грати на фортепіано «Ялиночку», «Зайчика». Навчалася в неї і Наташа Кириченко.

Дуже любить музику Лариса. Особливо в неї добре виходить «Слов'янський танець» Дворжака, «Осінь пісня» Чайковського.

Є у неї велика мрія — виконати «Концерт для домри з оркестром» Бодашкіна, «Пісню» Штогаренка.

Мрія обов'язково здійсниться. Адже Лариса Василенко закінчила одинадцятирічну музичну школу, навчається в інституті, учить дітей у студії, створеній при інституті, бере активну участь в ансамблі Володимира Лапченка.

Шостий учень. А скільки їх ще буде? Багато.

В. НАДДНІПРЯНСЬКИЙ.

Козачковського, де Тарас Григорович написав «Заповіт».

Десна... Зачарована Десна. Яка вона весною, коли цвітуть сади, влітку, коли стоять тихі українські вечори, осінню, коли все навкруги заграє багрянцем.

Подорожі... подорожі. Нас кличуть далекі і незнайомі казкові, живі картини Кавказу, Криму, Волги і Єнісею, Дніпра і Десни, Ворскли і Сейму.

Друже, готуйся в подорож. Піднімайся вище орла!

В. ТИМОШЕНКО.

Ректорат і громадські організації інституту глибоко сумують з приводу смерті професора Олександра Матвійовича Астряба і висловлюють щире співчуття родині покійного.

Худ. оформлення М. Аврамчука.

Редактор П. ХРОПКО.